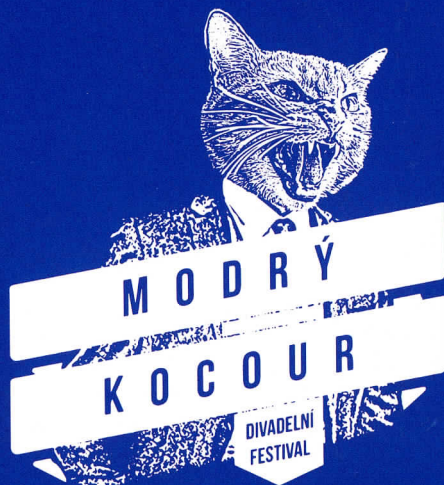

KATALOG
2017

04

ÚVODNÍ SLOVO

Mario Kubaš.
Tomáš Hocke.

08

PROGRAM FESTIVALU

Kompletní program festivalu.
Den po dni, hodina po hodině.

12

PŘEDSTAVENÍ PŘEDSTAVENÍ

A také souborů.
Kompletní informace
o souborech a jejich
představeních.

62

POROTA

Petr Christov.
Michal Samir.
Jaroslav Stuchlík.

66

ORGANIZAČNÍ TÝM

Kompletní organizační tým
v čele s Mariem Kubašem.

Festival se koná pod záštitou
starosty města Ing. Tomáše Hockeho.

MARIO KUBAŠ

ředitel festivalu_úvodní slovo

Vážené kočky, vážení kocouři,

rok se s rokem sešel a kocour zase ječí. Poskakuje na všechny strany, ježí se, tu se zase tulí a spokojeně vrní. Ano, je to střela, někdy lehce nevypočitatelná jako všechny kočky. A to jeho přednost. Letíme kupředu a s radostí můžeme konstatovat, že z Modrého kocoura se vyklubal jeden z největších divadelních svátků v České republice, konkrétně do počtu představení ho překonají jen celostátní přehlídky v Hronově a ve Volyni [ne vždy]. Na krajský festival slušný. **Ale my řveme dál!**

Tento rok jsme rozjeli i divadelní dílny vedené úspěšnými Turnováky, kteří svůj um prezentují po celém světě, filmovým režisérem a scénáristou Michalem Samirem a lightdesignérem Martinem Špetlíkem. Věřím, že právě výběr těch nejlepších a nejinspirativnějších poposune Modrého kocoura ještě dál a přiláká do Turnova návštěvníky z dalekých koutů České republiky a učiní z Turnova český divadelní ráj.

Protože jestli kocour chce něco především, tak je to inspirace. Ať už inspiraci jemnou, otevírací, tak inspiraci zneklidňující, disruptivní, která rozkládá zaběhlé pořádky uvnitř člověka i mimo něj. Ale nemylně se, inspirativní není jenom umění, ale jakýkoli čin, jakýkoli um a přednost.

Když jsem kdysi ještě jako novinář České televize dělal rozhovor s Jiřím Kejvalem, šéfem Českého olympijského výboru a jedním z našich nejúspěšnějších byznysmenů, svěřoval se mi se svou zkušeností s první velkou mezinárodní zakázkou za opravdu velké peníze. Když si s ním jeho americký byznys partner podal ruku a podepsali smlouvu, zeptal se ho: „Tak kam to vrátíme?“ Jiří Kejval se na něho tázavě podíval. „Nerozumím, kam co vrátíme?“ Načež se jal jeho americký kolega vysvětlovat, že takový velký kontrakt byl mimo jiné umožněn stavem české společnosti a kultury v nejširším slova smyslu a že by měli část zisku do české společnosti vrátit zpět a vybrat nějaké kulturní a charitativní projekty. Po dvaceti letech, když stojíte v sídle jeho mezinárodně úspěšné firmy, všude visí obrazy předních současných českých umělců. Jiří Kejval se díky svým byznys úspěchům stal velkým podporovatelem české kultury.

A proč o tom hovořím? Protože Turnovsko není pouze regionem neobyčejně kulturně bohatým, ale i regionem, ve kterém působí úspěšné české firmy, které se mohou chlubit podobným úspěchem jako firma Jiřího Kejvala. Turnov totiž není pouze semenišťem kulturně úspěšných lidí, ale i neobyčejně talentovaných a úspěšných podnikatelů. A právě díky nim Modrý kocour dál roste, kvete, vrní a skáče.

Firma **Daniela Pernera Mlýny Perner** vyrábí nejlepší mouku v České republice, **Oldřich Vlček** a jeho firma **KV Final** dodává díly automobilkám do celého světa, **Jiří Mohelský** vybudoval úspěšný podnik **Rekuper**, který vyrábí vzduchotechnické systémy a v neposlední řadě můj drahý otec **Rudolf Kubaš**, který šéfuje prosperující zemědělské firmě **Agro Sychrov a.s.** Právě tito manažeři, jejich talent, píle, prozíravost a um, navrací tuto zemi k tradici podpory umění a kultury, která zde úspěšně vládla až do nastolení komunistického režimu. Díky nim se přibližujeme západní Evropě, která umění a byznys nevnímá jako protiklady, ale jako síly, které spoluvytváří prosperitu a demokracii, ve které se vám chce žít, protože nabízí možnosti, perspektivu a seberealizaci.

Jsem hrdý, že takové lidi na Turnovsku máme a že Turnov a Modrý kocour může být inspirací pro celou Českou republiku.

Takže hup do modrého huňatého inspirativního kocourího kožichu!

_Mario Kubaš

Vážení příznivci divadla, milí ochotníci z celé naší vlasti, sportovci,

dovolte, abych vás jménem svým i jménem Turnova přivítal v našem městě. Přijeli jste na 22. ročník divadelní přehlídky Modrý kocour. Letos organizátoři zvolili neotřelé téma: Milujeme sport. Milujeme umění. Milujeme divadlo. Spojit svět umění a sportu se daří ve zcela výjimečných okamžicích, jako je třeba zahájení olympiády nebo sokolský slet. Vždy se spíše umění stěhuje na sportoviště. Jsou však zcela mimořádné okamžiky, jako například Modrý kocour 2017, kdy sport vstoupí na prkna turnovského divadla. Věřím, že se toto netradiční spojení přetaví v divadelní představení a v diváctvu vytryskne katarze zážitků, které je budu udržovat při životě do dalšího ročníku Modrého kocoura.

V závěru svého krátkého úvodníku bych vám všem rád popřál pohodovou a přátelskou atmosféru, pěkné vzpomínky na festival a organizátorům pak uspokojení z jejich nesnadné práce.

Na zdar turnovského divadla.

_Tomáš Hocke

PROGRAM FESTIVALU

MĚSTSKÉ DIVADLO TURNOV
Trávnice 670

KULTURNÍ CENTRUM STŘELNICE
Markova 311

**PŘEDSTAVENÍ
PRO DĚTI**

ÚTERÝ

13:00_18:00

DIVADELNÍ DÍLNY

Herecká dílna_Michal Samir
Dílna světelného designu_Martin Špetlík

STŘEDA

9:00_18:00

DIVADELNÍ DÍLNY

HRONOVSKÁ INSPIRACE

19:30_21:30_ROZMARNÉ LÉTO
Rádobydivadlo Klapý

ČTVRTEK

9:00_13:00

DIVADELNÍ DÍLNY

16:00_16:25_LENI
Experiment_Bezejména Liberec

17:00_17:30_ZÁBLESK
Experiment, drama_[TADAM:] Liberec

18:30_19:30_VÁZÁNÍ KYTICE
Lyrická tragikomedie_Pivovarská zahrádka Miletín

20:00_20:30_ŽIVOT A DOBA FIRRVACHTYVACHTY
Experiment, komedie_HawaDrama Pardubice

20:30_21:10_PONOŽKY
Komedie_Turnovské divadelní studio

21:15_22:15_ROZBOR

22:30_POSEZENÍ

PÁTEK

D 8:30_9:20 **TROJLÍSTEK POHÁDEK**
Divadýlko Mrak Havlíčkův Brod

D 10:00_10:50 **TROJLÍSTEK POHÁDEK**
Divadýlko Mrak Havlíčkův Brod

S 13:00_14:15 **#GOOGLE GENERACE**
Experiment_OLDstars Praha

D 15:30_15:50 **MILIÓNY V JEDNOHO ČLOVĚKA...**
Pohybové divadlo_TPS Magdaléna Rychnov u Jab. n. N.

S 16:00_17:10 **...A ZA TRACYM TYGR**
Experiment, drama_DS Týl Slaná

S 17:30_18:30 **ROZBOR**

20:00 SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ

D **UŠUBRAŇÁ**
Děvčátka a slečny Jaroměř

S 21:30_22:30 **DZIADEK (DĚDA)**
Loutkové divadlo_Walny-Teatr Warszawa

S 22:30 **PŘÁTELSKÉ POSEZENÍ**
Česko-polský jam session

NEDĚLE

S 10:00_10:50 **DĚTSKÁ DÍLNA**
Dětská divadelní dílna_Jana Kubánková

S 11:00_11:30 **TO-JE-ON**
Experiment_Kámoš Drámoš Turnov

D 12:00_13:00 **BIVAK**
Drama_Kladina Kladno

SOBOTA

D 9:30_10:10 **O PRINCEZNĚ MAJOLENCE**
DS Týl Čelákovice

D 11:30_12:20 **PARASOMNIE**
Experiment_D.R.E.D. Náchodsko Kladsko Pražsko

S 13:30_14:30 **ROZBOR**

S 14:30_15:20 **JMÉNO**
Experiment_OLDstars Praha

D 16:00_17:20 **POINCARÉHO DOMNĚNKA**
Topologická komedie_Nejhodnější medvidci Praha

S 17:30_17:50 **TETA JULIE**
Tragikomédie_Budilova divadelní škola Praha

KOCOUPÍ INSPIRACE

D 19:30_20:30 **NOMAD**
Kolonie

S 21:00_21:40 **ZMRDCARD**
Sociální komedie_Divadlo Ojebad Praha

S 22:00_23:00 **ROZBOR**

S 23:00 **VELMI PŘÁTELSKÉ POSEZENÍ**
Jam session aneb nástroje s sebou

S 14:00_14:40 **POSLEDNÍ VLAK**
Drama_Rendez Vous Turnov

S 14:45_15:45 **ROZBOR**

S **16:00 SLAVNOSTNÍ ZAKONČENÍ**

MLÝN PERNER
SVIJANY

Svijany 17, 463 46 Příšovice, Česká Republika
info@mlynperner.cz
www.mlynperner.cz

**PRODEJNA LOŽISEK
VÁLEČKOVÝCH, AXIÁLNÍCH, APOD., GUFER, KLÁNOVÝCH ŘEMENŮ,
GUMOVÝCH TĚSNĚNÍ, ŘEZNÝCH A BRUSNÝCH KOTOUČŮ, MAZANIČEK ATD.**

Husa 27, 463 44 Paceřice, Česká republika
+420 737 638 376 / po – pá: 06:30 – 15:00
www.agrosychrov.cz

PŘEDSTAVENÍ PŘEDSTAVENÍ

RÁDOBYDIVADLO Klapý _Rozmarné léto	14
BEZEJMÉNA LIBEREC _Leni	16
[:TADAM:] LIBEREC _Záblesk	18
PIVOVARSKÁ ZAHRÁDKA Miletín _Vázání kytice	20
HAWADRAMA PARDUBICE _Život a doba Firrivachtyvachty	22
TURNOVSKÉ DIVADELNÍ STUDIO _Ponožky	24
DIVADÉLKO MRAK HAVLÍČKŮV BROD _Trojlístek pohádek	26
OLDSTARS PRAHA _#Google generace	28
MAGDALÉNA RYCHNOV U JABLONCE N. N. _Milióny v jednoho člověka...	30
DS TYL SLANÁ _...a za Tracym tygr	32
DEVČÁTKO A SLEČNY JAROMĚŘ _Ušubraná	34
WALNY-TEATR WARSZAWA _Dziadek [Děda]	36
DS TYL ČELÁKOVICE _O princezně Majolence	38
D.R.E.D. NÁCHODSKO KLADSKO PRAŽSKO _Parasomnie	40
OLDSTARS PRAHA _Jméno	42
NEJHODNĚJŠÍ MEDVÍDCI PRAHA _Poincarého domněnka	44
BUDILOVA DIVADELNÍ ŠKOLA PRAHA _Teta Julie	46
KOLONIE _Nomad	48
DIVADLO OJEBAD PRAHA _Zmrldcard	50
KÁMOŠ DRÁMOŠ TURNOV _To-je-on	52
KLADINA KLADNO _Bivak	54
RENDEZ VOUS TURNOV _Poslední vlak	56
JANA KUBÁNKOVÁ _Dětská dílna	58

Rádobydivadlo Klapý působí na amatérském divadelním nebi už více jak třicet let. Za tu dobu nazkoušel soubor složený z lidí žijících v různých sídlech Ústeckého kraje, Prahy i Středních Čech přes třicet inscenací. Hraje velmi často po celé republice, zajíždí na různá pozvání i do ciziny. Dramaturgie souboru je pestrá, nicméně preferuje hry s vážnější ideou než ty čistě zábavného charakteru.

V současnosti má na repertoáru: B. Hrabal, V.Nývt – Taneční hodiny pro pokročilé; P. Shaffer – Amadeus; L. Valeš podle I. Bergmana – Dlouhá cesta; L. Valeš podle Š. Alejchema – Všechno není košer; VI. Vančura, R. Felzmann, J. Kodeš – Rozmarné léto.

Velmi populární humoristická novela Vladislava Vančury Rozmarné léto, napsaná autorem v roce 1926, je často dramatizována. Mimo jiné posloužila i jako předloha pro nejednu rozhlasovou inscenaci [první z roku 1961] a také k neméně známému a stejnojmennému filmu Jiřího Menzela z roku 1967 s Rudolfem Hrušínským v hlavní roli. Prioritou díla ovšem není prudký děj, ale autorův jazyk ovlivněný poetismem. Přesto se nová inscenace Rádobydivadla pokouší této novele proslapat na jeviště cestičku méně užívanou. Akcentuje vztah manželů Důrových, lyrický poetismus a jazykovou hravost posunuje více k dramatickosti a scénické hravosti, používajíc i prvky grotesky.

RÁDOBYDIVADLO KLAPÝ

Dramatizace_Rudolf Felzmann

Úprava a režie_Jaroslav Kodeš

Scéna a kostým_Jana Stejskalová

Hudba_Jiří Strohner

Světla a zvuk_Jan Kaška, Vít Líbal,
Pavel Hurych

Inspice_Nad'a Hladíková

Pohybová spolupráce_Eva Kodešová ml.
a Radek Zima

Kouzelnické triky_Jan Vaidiš

Realizace scény, kostýmů a rekvizit_

Milan Hrzán, Jaromír Holfeuer,
Jana Stejskalová, Olga Psotová, Jonáš Filip
a Jaroslav Kodeš

Osoby a obsazení

Kateřina Důrová_Eva Kodešová

Antonín Důra_Ladislav Valeš

Major Hugo_Pavel Macák

Kanovník Roch_Václav Špirit
nebo František Zborník

Kouzelník Arnoštek_Jonáš Filip

Kouzelnice Anna_Petra Matáková
nebo Tereza Lačná

Dědeček_Jaromír Holfeuer

Žena_Pavla Umhňohová nebo Lenka
Svobodová_Šťastná

Muž_Vít Šťastný

ROZMARNÉ LÉTO

Soubor Bezejména funguje pátým rokem při Základní škole Aloisina výšina. Letos je většinu členů souboru nad 15 let, studují na středních školách, přesto se na školu vrací a pokračují v tom, co je vždy bavilo. Soubor se několikrát úspěšně zúčastnil krajského kola Dětské scény, v loňském roce reprezentoval Liberecký kraj na celostátním kole Dětské scény ve Svitavách. Většina členů souboru zároveň chodí do pěveckého sboru, snad proto má soubor blízko ke zvukovému vyjádření. V minulých letech nastudoval např. pohybovou inscenaci Šárka na hudbu Bedřicha Smetany, pohybovou inscenaci Vzdálené bubny lépe zní na téma černošského přísloví a další. Soubor vedou pedagožky dramatické výchovy Miloslava Čechlovská a Jarmila Šírllová. Konkrétně inscenaci Leni ovšem tvořil sám soubor na základě strukturovaného dramatu. Z malých dětí se stala skupina mladých lidí, kteří vědí, co chtějí na jevišti opravdu říct.

Předlohou inscenace je kniha Zdeňky Bezděkové Říkali mi Leni. Soubor s předlohou pracoval velmi volně, zabýval se tématem manipulace, která by se dala shrnout slovy: všichni jsme ubohé loutky. Děti jsou autory vlastní inscenace, k úpravě došli na základě strukturovaného dramatu, jímž prošly pod vedením svých vedoucích – Miloslavy Čechlovské a Jarmily Šírllové. Hlavními inscenačními prostředky jsou pohyb, hromadná postava, pantomima, zvukový plán atd. Inscenace vznikla již minulý rok, soubor s ní reprezentoval Liberecký kraj ve Svitavách, v časopise Tvořivá dramatika vyšla o inscenaci speciální příloha. Letos soubor inscenaci posunul ještě dál, zabýval se momentem vymanění hlavní hrdinky z manipulace postfašistické rodiny i školy. Tento moment umožnil souboru nový úhel pohledu a inscenace tak získala další rozměr.

BEZEJMÉNA LIBEREC

LENI

Autoři_soubor na motivy románu

Zdeňky Bezděkové Říkali mi Leni

Úprava_soubor

Režie_Miloslava Čechlovská a Jarmila Šířlová

Herci_soubor Bezejména

Hudba_Derek Fiechter - Creepy Amusement

Park, Midnight Syndicate - Grisly Reminder

Výtvarník_soubor

Kategorie_experiment

Během tří let, co soubor funguje, má na svém kontě celkem tři inscenace: Prokletí [2014 AlternaPoetika], Číslo 923 – 215 [2015 POLapení], Záblesk [2016]:TADAM:]. Původní ideou Prokletí [2014] byla společná myšlenka Matyáše a Andrého udělat představení o prokletých básnících se spojením umu všech členů souboru. Tato myšlenka přetrvává při tvorbě dodnes. Inscenace, která vznikla společně s Jakubem Hružou ve formě jevištně zpracovaných básní velikánů světové poezie Baudelaira, Verlaina a Rimbauda, vyprávěla příběh těchto umělců. Další inscenace, Číslo 923 – 215 [2015] vznikla hned další školní rok, soubor se vrhl na představení inspirované utopií, antiutopií, ale i sklíčeností světa. Pohled do antiutopistického budoucího světa plného nástrah a nebezpečí dal souboru opět další šanci ukázat svůj styl divadla. Záblesk [2016] teprve své obzory nachází. Příběh z překrásného velkoměsta, ve kterém se toho děje více, než tušíme – jako by se dělo vše, ale zároveň nic. Soubor se účastní festivalů a přehlídek mj. Na[ne]čisto, Wolkrův Prostějov, Přemostění, Mladá scéna v Ústí nad Orlicí, Hradec Open Air, Festival Prkna.

Podzimní den. Ve vzduchu jsou cítit stromy a ve větru ševlí listy. Podél nábřeží jednoho města jde žena. Je unavená a pospíchá domů. Pouliční lampy už dávno svítí. Řeka si tiše pluje tu svou. Na kostele odbíjí jedenáctá. Muž čeká v autodílně. Láhev už je skoro prázdná. Za mostem je slyšet prudké brždění pneumatik. Za zatáčkou pod mostem sedí schoulený muž, muchlající cár papíru v ruce... Řeka pod mosty naráží na kameny a u nábřeží šplouchá o stěny, které jí vězní v korytu. Do ulice se nese vůně drahého parfému. Muž s kabátem se chystá na schůzku. Jde po nábřeží. V kapse si hraje s kouskem papíru. Jako by se stalo všechno a vlastně nic. Zlatíčko čeká. Podzimní den v jednom překrásném městě. Studený vítr si hraje se stromy v parku. Do ulice se nese vzdálený pláč ženy, rachot montážních klíčů, vůně drahého parfému, trhání zmuchlaného papíru, zápach laciného kafe z automatu. A z policejní služebny se stále ještě svítí... Jako by se stalo všechno a vlastně nic.

[TADAM:] LIBEREC

ZÁBLESK

Autor_Matyáš Hauser

Úprava_soubor

Režie_Matyáš Hauser

Herci_Matyáš Hauser, André Ondřej Ulihrach,

David Bolech, Kristýna Havelková,

Anna Červeňová

Hudba_Matyáš Hauser

Výtvarník_soubor

Kategorie_experiment, drama

Soubor Pivovarská zahrádka Miletín funguje od roku 2011. Už svým prvním nastudováním hry svého dramatika Štěpána Haka oslovili širší publikum. V r. 2012 zvítězili v divácké soutěži na Sněhovém Brněnci. Jejich další hra o období Pražského jara a normalizace s názvem Husička byla ze Sněhového Brněnce doporučena na národní přehlídku. Na Břežnovém festivalu v Praze – Dolních Chabrech dokonce zvítězila. Scénář Štěpána Haka byl dvakrát oceněn porotou. Taktéž i herecký výkon Jany Horákové. Svou nejvýraznější hru sehráli pouze tři z toho důvodu, že patří jen do Miletína. Elita, která vyprávěla o schůzi zastupitelů Miletína, získala i jako nesoutěžní inscenace ocenění poroty Miletínského jara 2014 pro celý herecký ansámbl (17 herců) a duo Hak/Hlavatý bylo oceněno autorským přínosem k inscenaci. Jako jediný soubor v ČR byl vybrán k prezentaci ochotnického divadla pro reportáž TV Nova do pořadu Víkend, kde se mj. odhalilo plánované natáčení celovečerního snímku na podporu ochotnického divadla v ČR a SR ve spolupráci s produkční společností 11:11 Production. Projekt s názvem Věrte na zázraky má za cíl finančně podpořit v řádech několika milionů aktivní ochotnické soubory.

Vázání Kytice je mystifikační tragikomedie ze života Karla Jaromíra Erbena. Jako první a jediná divadelní hra přibližuje životní osudy jednoho z nejvýznamnějších básníků naší literatury a představuje ho dnešním divákům jako člověka z masa a kostí. V životním příběhu hledá inspiraci a vysvětlení pro jeho charakteristickou pochmurnou tvorbu. Hra si pohrává s myšlenkou – co když hororová Kytice měla být původně milá a vlídná Květinka?

Starý K. J. Erben na sklonku života vypráví o vzniku Kytice. Vzpomíná na své mládí, kdy byl zamilovaný do dívky Marušky. Maruška žila z rozumu s jeho nejlepším přítelem Janem Nepomukem Lhotou. Její srdce však patřilo právě Erbenovi. Po velkém miletínském požáru Erben Marušku opustil a odjel zpět do Prahy. Po deseti letech se vrací, aby se pochlubil svou novou knihou plnou lásky, přátelství a naděje. Zjišťuje, že jeho blízcí na tyto hodnoty dávno zapomněli a že jeho náhlý odjezd měl vážnější následky, než si kdy dokázal představit. Celá hra je prodychnutá odkazy na Erbenovu tvorbu a upravenými básněmi nikoli pro zlehčení, ale vykreslení romantické básnické povahy K. J. Erbena. Z celé hry se tak stává poeticky laděný příběh o neopětované lásce.

PIVOVARSKÁ ZAHŘÁDKA MILETÍN

VÁZÁNÍ KYTICE

Autor_Štěpán Hak
Režie_Martin Hlavatý
Herci_Jiří Exner, Štěpán Hak, Martin Hlavatý,
Jana Horáková, Šárka Horáková,
Gabriela Paulusová
Výtvarník_Jan Kněžourek
Kategorie_lyrická tragikomedie

Studentský divadelní soubor HawaDrama je součástí literárně-dramatického oboru ZUŠ Pardubice, Havlíčkova 925. Skládá se ze sedmi členů, kterým je mezi 18 a 19 lety. První autorské vystoupení, kde byla využita živá hra na klavír kombinovaná se zpěvem vlastních hudebních textů na motivy známých písní, nese název „Vlak“. Toto vystoupení bylo úspěšné na krajské a následně na celostátní přehlídce literárně dramatických oborů z ČR – ocenění ve stříbrném pásmu. Rok nato následovalo vystoupení s názvem „Lázně Šplouch & Cák“. V roce 2014 byl představen hudební prvorepublikový příběh „Kavárna U Zazděné servírky“, v roce 2015 inscenace „Vaše mýdlo, pane... aneb mírně skandální story“, se kterou se soubor účastnil přehlídky Audimafor. Zatím posledním představením je „Život a doba Firrivachtyvachty“.

Hudební komediální příběh gauče Firrivachtyvachta. Jak již evokuje jeho jméno, pochází ze skandinávské země. Prožil si toho hodně. Poznal spoustu lidí. Tři hlavní mikropříběhy z odlišných prostředí vyprávějí osudy právě těch, které měl tu možnost poznat, než jeho životní cesta skončila...

HAWADRAMA PARDUBICE

ŽIVOT A DOBA FIRRVACHTYVACHTY

Autor_HawaDrama

Režie_Petra Zahradníková

Herci_Jan Gloss, Marek Podlaha,

Jaroslav Pivoňka, Vilém Branda,
Kateřina Valterová, Kamila Jermářová

Hudba_převzaté melodie s autorskými texty

Kategorie_experiment, komedie

Turnovské divadelní studio vzniklo v roce 1993. Navázalo na soubor, který vznikl v roce 1869 a již v roce 1874 mohl stát na jevišti Městského divadla, které se od té doby prakticky nezměnilo. Soubor byl vždy nositelem dobrého divadla. Levné operetky se v Městském divadle nehrály. V dobách totalit se repertoár hodně točil kolem národní klasiky. Z řady vybočil Příliš štědrý večer, který na konci šedesátých let dosáhl dvaceti repríz. Od devadesátých let na tradici navázalo studio, které se zabývalo výchovou divadelníků, aktivních i pasivních. Členy byli a jsou Mario Kubaš, Petr Christov, Michal Samir, Martin Špetlík, ale i mnoho nadšenců, kteří jsou pravidelnými návštěvníky Modrého kocoura.

Kolem této party vznikl i Modrý kocour. Vznikají experimenty, hry pro děti a mládež i klasické inscenace. S inscenacemi Bylo nás pět, Tom Sawyer, Ze života hmyzu, Tancovačka, Dvě království, Tři sestry, Láskou posedlí, Romeo a Julietka a dalšími se soubor zúčastnil národních přehlídek různých žánrů od Dětské scény až po FEMAD i mezinárodních festivalů v Polsku, Rakousku a Německu. V současné době je nás asi dvacet, není to takový kombajn, ale stále hrajeme pro děti i pro dospělé, kteří mají rádi trochu experimentu a hlavně poctivé divadlo.

Dva muži, jeden byt. Komu patří ponožky? Kdo je nedůvěryhodný? Kdo mluví pravdu? Komu smrdí nohy? Kdo má milenky? A kdo akorát tak hovno? Autorské, tak trochu máničkovské a ze života, drama, komedie i anekdota.

Ponožky napsal Mojmir Babáček už před 10 lety a rozhodlo se, že možná je ta pravá chvíle na realizaci. Hru upravil sám autor během zkoušení s přispěním ostatních aktérů a mnoha vypitých čajů a vykouřených cigaret a vodních dýmek v prostředí zabydleného sklepení. Režie byla autorem svěřena Petrovi Hakenovi a je taková... minimalistická.

A když budete chtít, abychom někde zahráli, tak se vejdemo třeba i do ponorky.

TURNOVSKÉ DIVADELNÍ STUDIO

PONOŽKY

Autor_ Mojmír Babáček
Režie_ Petr Haken
Herci_ Mojmír Babáček, Petr Haken, Theresia
Anna Hakenová
Hudba_ Theresia Hakenová hraje
cosi na klarinet
Kategorie_ komedie

Poučení a vyzbrojení zdravou dávkou teorie i praxe z Lidové konzervatoře – obor režie a dramaturgie založili Josef Melena a Yvonna Kršková toto loutko-činoherní-dnes-alternativní divadýlko. Jejich první kroky vedl dlouholetý člen Divadla Drak v Hradci Králové Boris Šlechta, dále pak vedly klikaté cestičky osudu Mraků až k Janu Prokešovi – režisérovi a principálovi pražského Divadla Elf. A právě v sestavě Prokeš – Kršková – Melena dostalo Divadýlko Mrak svůj osobitý výraz a divadelní “obličej”. Všechny komedie pocházejí z jejich autorské dílny a jsou psány hercům “přímo na tělo”. Ve svých inscenacích tvůrci vycházejí z klasických pohádek či témat i reálného prostředí a tyto vjemy s pokorou přepisují do dnešní divadelní řeči tak, aby i v dnešní době pohádková moudrost pohládila i poučila dušičky malých i velkých diváků.

Lojza a Líza, hlavní hrdinové pohádky, žijí na svém jihočeském ranči. Lojza jako správný tramp ve výslužbě kytaru z ruky odkládá jen když spí nebo má hlad. Líze dojde trpělivost, když už je dům celý vyjedený a střechou prší rovnou do postele. Lojzu vyžene opravit střechu a sama se vydá do lesa, kde místo hub a jahod najde prapodivnou osůbku, ze které se vyklube pravá pohádková babička. Líza babičku mile překvapí tím, že jí daruje poslední krajíček chleba. Babička ráda pomáhá každému, kdo ji přesvědčí, že má dobré srdce. Kde nestačí dobrá rada, tam pomůžou její kouzla a čáry. Líze daruje kouzelný hrneček, který navaří kaše, co jen bude chtít. Stále hladový Lojza ale jeho kouzla zneužije, a tak kaše zaplaví celý dům a on sám se v ní málem utopí. Na Lízu ze sobeckého Lojzova chování padá někdy smutek a někdy vztek. Jednoho dne zjistí, že všechny chmury zažene miminko... Veselá pohádka, propojení činohry, využití polomasek a použití 18 loutek nejrůznějších druhů, špetka strachu a legrace, to vše ve stylu country – neobvyklé spojení, které nic neubírá na poetice české pohádkové klasiky, ani stylu hry Divadýlka Mrak. Na Miniteatru 2003 v Havířově oceněno Hlavní cenou dětské poroty a cenou za režii.

DIVADÉLKO MRAK HAVLÍČKŮV BROD

TROJLÍSTEK POHÁDEK

O Otesánkovi, O Budulínkovi, Hrnečku vař!

Na motivy klasických pohádek napsali_

Yvonna Kršková a Jan Prokeš

Režie_Jan Prokeš

Loutky vytvořil_Luboš Sobotka

OLDstars je studentská nezávislá umělecká skupina s vášní pro nejružnější kulturní projekty. Ve svých klubových sklepních prostorech HarOLD a H20 inscenuje nejružnější texty české i světové dramatiky, pořádá scénická čtení, divadelní happenings a koncerty, organizuje divadelní festival na hradě Helfenburk, v klášteře v Roudnici nad Labem a v Divadle v Celetné.

Autorská sonda do našich všedních dnů.

Radši žrát tejden hlínu, než se dívat na ty tvý videa... - Kdo mi tady odolá? - Horké novinky - letos budou v módě čtverečky - Ty vole, von to fakt sežral! - Jo, tak tahle kočka vypadá nadějně... - No, čaaaaau všichni, už jsem zase tady! Kdekdo si myslí, že net je pro nás vším, že bez něj nevydřžeme ani den, aniž by se u nás nezačaly projevovat abstinenční příznaky. A že internet vymejvá mozky, kazí charaktery a sociálně ilozuje nebo co. Kdekdo si myslí, že jsme jak závisláci - a jsme? A co vy?

OLDSTARS PRAHA

#GOOGLE GENERACE

Autor_OLDstars

Režie_Daniela Von Vorst

Herci_Klára Hauserová, Natálka Nováková,
Julie Vaňková, Johana Krtičková,
Vláďa Nezdařil, Kanwar Šulc a Samuel Toman

Kategorie_experiment

Taneční a pohybové studio Magdaléna bylo založeno v r. 1998. Je zaměřeno na práci s dětmi od 4 let. Práce studia směřuje k rozvíjení dětské osobnosti, její individuality a talentu. Zabývá se scénickým tancem, pohybovým divadlem, dramatickou výchovou a pantomimou. Tvorba tanečního studia vychází vždy z práce samotných žáků a studentů, z jejich individuality a vlastního uměleckého vyjádření. Studenti a žáci TS Magdaléna se účastní každoročně celostátních přehlídek v Kutné Hoře, Jablonci nad Nisou, Ústí nad Orlicí, Kolíně a dalších tanečních i divadelních festivalů u nás i v zahraničí.

Vedle Ludmily Rellichové pracují pedagogicky a choreograficky ve studiu její žákyně. Je to MgA. Magdaléna Pupik Rellichová, absolventka HAMU Praha, oboru nonverbální divadlo, dnes úspěšná výkonná umělkyně, choreografka, režisérka, pedagožka a Anna Benháková, DiS. absolventka konzervatoře Duncan Centre Praha, tanečnice, choreografka a pedagožka.

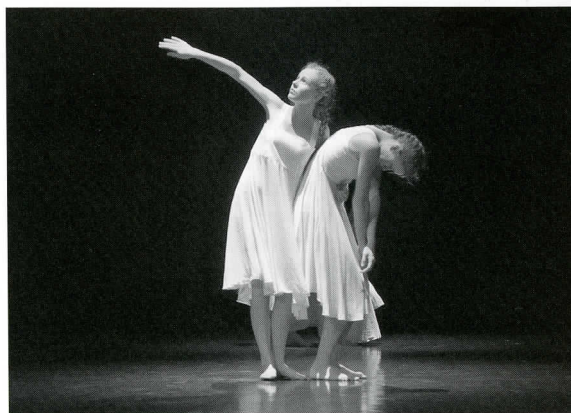
Ve všech třech případech jde o charakteristickou formu tvorby, která si nese osobité prvky ojedinělého způsobu pedagogické a umělecké práce... Člověk, interpret je zde chápán jako samostatná tvůrčí osobnost a jeho rozvoj, na jehož konci je hluboká osobnostní i umělecká výpověď, je prioritou uměleckého procesu.

Motto inscenace:

„... a vlny času, jež pláčí, jak vody čistého zdroje, kde ruce bratrovražedné svá krvavá znamení umývají. Hořce, jak keře ztracených zahrad, v nich od věků dýchají ženy, v temnotách žhavého větru polibky stršásajíce, měsíční záře v nich k rozkoši zvoní, jak stříbrné kruhy nad bílými kotníky zajaté tanečnice.

MAGDALÉNA RYCHNOV U JABLONCE NAD NISOU MILIÓNY V JEDNOHO ČLOVĚKA...

Autor_Ludmila Rellichová a soubor
Režie, pedagogické vedení_
Ludmila Rellichová
Choreografie_Ludmila Rellichová a soubor
Hudba_Luboš Fišer – hudební koláž
Autor hudební koláže_Bohumír Rellich
Světelný design_Martin Šulc
Kategorie_Pohybové divadlo

Historie divadla ve Slané sice sahá až do roku 1897, kdy byl založen Čtenářsko-ochotnický spolek Tyl pro Slanou, Nedvězí, Hořensko se sídlem ve Slané, ale teprve v roce 1934 došlo ke změně názvu i stanov a vznikl Ochotnický soubor Tyl pro Slanou a okolí. Od roku 1946 až do roku 1960 hrál soubor bez přestávky. Poté se na několik let odmlčel a v roce 1974, při otevření Kulturního domu ve Slané, byla jeho činnost obnovena. V tomto období byly v repertoáru převážně operety a činohra. V roce 1989 soubor svoji práci opět přerušil a vrátil se až po dalších deseti letech. Od roku 2000 je soubor registrován jako občanské sdružení pod názvem Divadelní soubor Tyl Slaná. Náš soubor si za léta svého působení vybudoval hezké zázemí, dobrou pověst a hlavně partu bezvadných přátel, kteří vám rok co rok nabízejí veliké množství kulturních akcí, ze kterých si určitě každý vybere. Pravdou bohužel je, že pestrostí nabídky nemůžeme konkurovat všem těm satelitům nebo internetu, ale v něčem přeci jen dokážeme víc. Dokážeme spojovat lidi, kteří se sejdou v jednom sále, vidí a slyší stejné věci, posedí si u lahve dobrého vína či šálků kávy, živě si pohovoří z očí do očí, pozdraví se podáním rukou nebo polibkem na tvář a odchází s pocitem příjemně stráveného a nepromarněného času. Také v tom je kouzlo divadla. Myslete na to a příště zkuste dát přednost návštěvě některého z našich představení.

Vyprávění o tom, co je a není v životě důležité, volně podle slavné novely Williama Saroyana. Novela Tracyho tygr je křehkým, magickým, lehce surrealistickým vyprávěním o mladíkovi jménem Thomas Tracy. Ten již od malička toužil po něčem, co by mu patřilo a zároveň bylo jeho součástí. Po dlouhém hledání to „něco“ konečně našel - jeho společníkem se stal neviditelný tygr. Thomas si se svým tygrem povídá, hádá se s ním i radí, tygr dělá Tracyho silnějším, zábavnějším i odvážnějším. Společně pak odjíždějí do New Yorku, kde Tracy začíná pracovat v továrně na výrobu kávy. Zde také za nějaký čas potkává Lauru Luthyovou, která má také svého tygra... Tygr je v novele Williama Saroyana metaforou lásky, optimismu a životní energie. Saroyanův i Tracyho Tygr je krásná dívka, dobré jídlo, vůně kávy, slunce, sobota, čokoláda, prostě všechno to, co tvoří jeden neurčitý pocit - být rád na světě. Mít tygra znamená mít chuť žít, ať se děje cokoliv.

DS TYL SLANÁ

... A ZA TRACYM TYGR

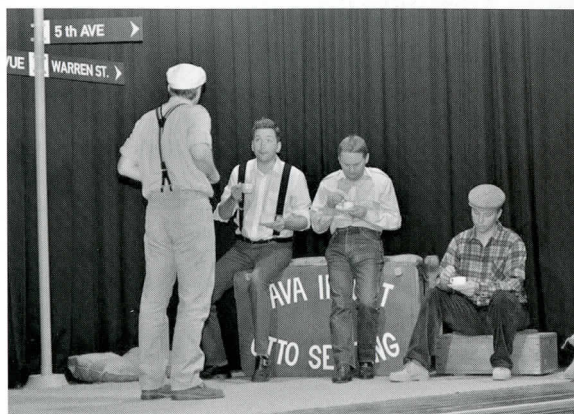
Autor_Vladislav Kracík

Režie_Martin Daniel Bašek

Výtvarník_Martin Daniel Bašek

Herci_L. Kmínek, J. Cinková, V. Krejčí, M.
Wittmayerová, Z. Patočková, J. Báčová, S.
Bittengl, J. Řezníčková, R. Šmíd, T. Kužel, A.
Roštejnský, M. D. Bašek

Kategorie_experiment, drama

Soubor Děvčátka a slečny vznikl na ZUŠ F.A. Šporka v Jaroměři v roce 2013 z potřeby pojmenovat tříčlennou holčičí odnož tamního loutkářského souboru Mikrle pro inscenaci „Kázání děvčátkům a slečnám“, do které si pozvaly jednoho gambistu. Kázání se hrálo na Šrámkově Písku a Loutkářské Chrudimi 2014, kde získalo Cenu za odvahu experimentovat. V dalším roce to byla inscenace „Byl jeden dědeček za dveřmi“ s limericky Edwarda Leara, která získala na Wolkrově Prostějově Cenu poroty a doporučení do programu Jiráskova Hronova, kam zařazena nebyla. V loňském roce „Ušubraná“ získala doporučení na Jiráskův Hronov ze Šrámkova Písku a Wolkrova Prostějova, kde obdržela Cenu poroty. V Hronově se inscenace úspěšně hrála.

Inszenace je složená z lidových textů sbírek folklóru K. J. Erbena a K. J. Obrátila
„Išly panny na jahody podla brehu, podla vody,
ejasa, hojasa, podla vody.
Natrefily na Janíčka, na Janíčka prevozníčka,
ejasa, hojasa, prevozníčka...”

“Není třeba opravovat nebo zastírat minulost, neboť naše doba není o nic lepší než doba minulá, rozdíl je jen v tom, že jsme si zvykli rozhlížeti se kolem očima degenerovaného měšťáka, milujícího lícoměrnost.” [K. J. Obrátil]

**SLAVNOSTNÍ
ZAHÁJENÍ**

DĚVČÁTKO A SLEČNY JAROMĚŘ

UŠUBRANÁ

ZUŠ F. A. Šporka, Jaroměř

Hrají_ Kateřina Prášilová a Monika Němečková

Dohled_ Jarka Holasová

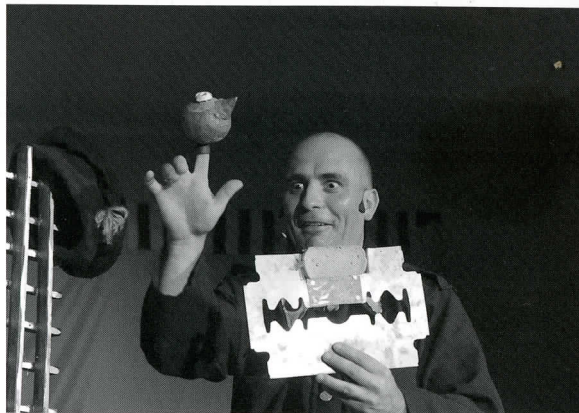
Divadlo Walny-Teatr vzniklo v roce 1999 [navzdory tomu, že od roku 1995 působilo pod jinými názvy, mj. Wielki Teatrzyk Świata /Velké divadýlko světa/ a Teatr Bezradny /Bezmocné divadlo/] z iniciativy Adama Walného, absolventa režie Fakulty loutkového divadla Divadelní akademie ve Varšavě, stipendisty Ministerstva kultury a národního dědictví. Divadlo ve svých pracích otvírá různé tradice loutkového divadla, masek a objektů ve studiích, na jevištích i v pouličních podmínkách. Využívá loutky také mimo scénu: ve výuce, terapii a divadelním umění. Adam Walny je tvůrcem takových děl, jako je Kejkliř a Smrt, Motýl, Genesis, Kameník, Tajemství Vánoc, Dědeček, Hamlet, Don Quijote, Opus Hamlet, Shakespeare – Made in Poland nebo Příběhy kapky vody, s nimiž se účastní nejvýznamnějších loutkářských festivalů v Polsku i zahraničí. Je laureátem mnoha prestižních ocenění. Adam Walny je autorem příručky pro loutkové divadlo Divadlo objektu [SDK 2007] a zakladatelem Institutu loutkového umění a divadla objektu v Ryglících.

Děda je představení vycházející z autentických poznámek mého dědečka, v nichž se proplétá radost z obvyklých činností života, jako je česání jablek nebo výsadba jahod, s těžkými životními zkušenostmi: nemoc, smrt blízkých. Hra je retrospektivou, která začíná v den pohřbu titulního Dědy a končí dnem narození jeho vnuka. Přátelství a vzájemná podpora Dědy a Vnuka [loutky a loutkáře] jsou dramaturgickou osou celé hry. Děda uvádí Vnoučka do života, učí ho hodnoty. Pro vyprávění životního příběhu využívá představení různé loutkářské techniky [maňásky, marionety, figurky] a trikové předměty, které před očima diváků mění své funkce.

WALNY-TEATR WARSZAWA

DZIADEK DĚDA

Loutky_Adam Walny
Scéna_Adam Walny
Kytara_Jacek Zięba

Soubor existuje pod tímto názvem již od roku 1941, ale historie divadelničení v Čelákovících sahá až k roku 1868, k Josefu Jiřímu Stankovskému. Od této doby, kromě krátké přestávky v období 1. světové války, se v Čelákovících hraje divadlo nepřetržitě pod hlavičkou několika spolků až k výše již zmiňovanému roku 1941... V historii čelákovického divadla se jako hostující objevují i jména: národní umělec Ladislav Pešek, Václav Voska, Marie Rosůlková... V posledních letech se soubor více zaměřuje na hry pro děti. Díky spolupráci se ZUŠ Čelákovice, do souboru přicházejí mladé tváře. Každým rokem je možné zhlédnout premiéru nové pohádky. V posledních sedmi letech se čelákovickému souboru podařilo získat doporučení na celostátní přehlídku nejúspěšnějších divadelních her pro děti, „Popelka Rakovník“, již pětkrát.

Rozpustilá pohádková komedie o tom, jak je těžké kralování a jak lehké čarování. Jak je těžké hledání, když máš paměti strádání. Jak se košty tise vznese a rychlé boty běhají lesem... V divadle vše uvidíte, když nás brzy navštívíte!

DS TYL ČELÁKOVICE

O PRINCEZNĚ MAJOLENCE

Autor_Ján Rohanovský
Překladatel_Šárka Kolářová
Dramaturgická úprava_Božena Vítovcová
Režie_Božena Vítovcová
Scénografie_Pavel Wiesner,
Božena Vítovcová, soubor
Loutky_Božena Vítovcová
Hraji_Tomáš Kana, Jiří Pop, Blanka Šramlová,
Karolína Švechovicová, Viktorie Švechovicová,
Adriana Urbanová, Jana Urbanová,
Dan Vodenka, Pavel Wieser
Kategorie_pohádková komedie

D.R.E.D. v tomto roce slaví 17 nebo 18 let. A vypadá to, doufejme, že do dvacítky to dožije, aniž by se chtěl rouhat, co se týče toho doufání, že dožije. Jinak rouhat divadelně se chce každopádně a každopádně stále slaví. A slaví i úspěchy, ke kterým se prý počítají účasti na Jiráskově Hronově, to dvakrát, či na Šrámkově Písku nebo jiných celostátních, tam těch účastí je 16 a možná i více. Toť k historií a úspěchům. A nyní k zaměření a filozofii, D.R.E.D. je vícehlavě těleso ponořené do jinohy a vytlačované silou adorace činohy. Příběhy nás téměř nezajímají - například proto, že příběhy se prakticky nemění. Dobrý příběh může být dobrý jako paradigma, asociační páteř či třeba spouštěč imaginace.

Představení Parasomnie navazuje na představení Noctur a Jako bych snědl oči, téma zmíněných her rozvíjí a ohýbá. Noctur rozvíjel princip, kdy diváci byli s herci spolu v prostoru, aniž by se museli bát nadměrně aktivního zapojení. Byli stíny v tmavém dostaveníčku. Představení Jako bych snědl oči bylo seník, tj. deník snů, a přetavovalo imaginace, texty a sny v jejich přenastavení. Současná Parasomnie si všímá více nočních děsů a můr či náměsíčnosti. Z eseje O. Pumra O dni a noci [časopis Prometheus]: v průběhu času obdržely Den, Světlo a Noc, Tma své symbolické významy. Den, Světlo, slunce je něco pozitivního, je to období, kdy je dobře vidět na všechny nástrahy, kdy se nemusíme bát, kdy nás hřeje. Světlo jsou myšlenky, Bůh je světlo, fotosyntéza je život. Noc, Tma je pravým opakem, nevidíme, bojíme se, je chladno, Tma je peklo, Tma je koncem percepce, je smrtí - tedy něčím negativním... Hledisko Dne je hledisko akceptovaného života, „hledisko pouhého žití“, hledisko ne-dějinné nebo před-dějinné chudoby života pro život, života animálního, života neotevřeného, plochého, nevyužívajícího svobodu, nepolitického. Životu je však třeba rozumět z hlediska boje, hérakleitovského boje, z hlediska Noci. Problematicizování neznamená nesmyslnost, ale naopak smysl se může objevit pouze v hledání a v činnosti. „V Noci“ je život hlubší, ale též náročnější a tragičtější. Konečně prožívaná svoboda je vidoucí, nikoliv jen tušená, zvěstovaná a věřená jako doposud, tato svoboda je otřesem zaměřeným na celkový smysl dosavadního života, tvoří nové „kvůli čemu“ se má žít. Člověk žije politicky, protože v politice není cílem snažení život pro život, nýbrž jen život pro svobodu, politika je jednající svobodou, a je zároveň pochopeno, že takový život je možný.

D.R.E.D. NÁCHODSKO KLADSKO PRAŽSKO PARASOMNIE

Autor_Ondřej Pumr

Režie_Pumr

Herci_Joch, Pacovská, Rousek, Lokvencová,
Kudrnáč, Beneš, Prouzová, J. Kowalczyk, M.
Kowalczyk, Linhart, Kestlová, Plachá

Hudba_Macek, Drašnar

Výtvarník_Pumr

Kategorie_experiment, performance,
instalace, poezie, hudba

OLDstars je studentská nezávislá umělecká skupina s vášní pro nejrůznější kulturní projekty. Ve svých klubových sklepních prostorech HarOLD a H2O inscenuje nejrůznější texty české i světové dramatiky, pořádá scénická čtení, divadelní happeniny a koncerty, organizuje divadelní festival na hradě Helfenburk, v klášteře v Roudnici nad Labem a v Divadle v Celetné.

Hra současného norského dramatika. Těhotná dívka se vrací do domu svých rodičů, spolu s mladíkem, otcem dítěte. Jejich vztah je stejně strnulý a bezživotný jako vztahy v dívčině rodině. Postavy nejsou schopny normálně komunikovat a artikulovat své city. Tento stav naruší až bývalý dívčin přítel, který přichází na návštěvu...

OLDSTARS PRAHA

JMÉNO

Autoři_Jon Fosse / Karolína Stehlíková
Režie_Tomáš Staněk
Hraji_Josef Roch, Terezie Jelínková/Barbora
Waschingerová, Jakub Vaverka,
Stephanie Van Vleet, Karolína Vaňková
a Jan Battěk
Kategorie_experiment

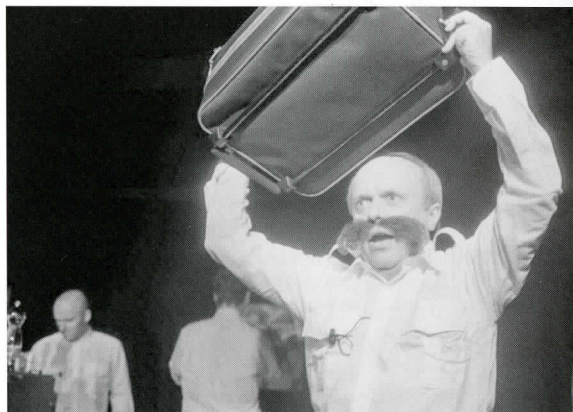
Nejhodnější medvídci se založili 25. října 1988 v restauraci Na Hřebenkách v Praze jako vyhraněný, nekompromisní soubor ortodoxních, až extrémních činoherců. Vycházejí zejména ze statí Václava Klimenta Klicpery „Divadlo jako kukátko světa a srdce“ [Fr. Jebavý, Praha 1857] a Theodora Adorna „Das Schauspiel als ein metaphysisches Model des Seins in der postdramatischen Gesellschaft“ [Hrsg. Goethe Universität Frankfurt a. M., 1957]. Usilují o divadlo postdokumentární, oproštěné od veškerého metaforického balastu, o divadlo, které skutečnost reflektuje s takovou naléhavostí, až ji ve své podstatě utváří. Směřují tak k ideálnímu stavu naprosté umělecké symetrie, kdy není zřejmé, zda je scénovaný tvar modelem světa, nebo naopak svět sám o sobě není modelem inscenací Nejhodnějších medvídků. Zjevenou reflexivní relací světa a uměleckého tvaru tak dokazují platnost prastaré ideje Rosenblúthovy a Wienerovy, a sice že „nejlepším modelem kočky je jiná, nebo pokud možno táž kočka“. Za 28 let své existence nastudovali Nejhodnější medvídci přibližně 13 inscenací, které uvedli jak v České republice, tak na Slovensku, v Litvě, Bělorusku, Spolkové republice Německo a ve Francii. Ve všech těchto zemích pak přirozeně v souladu se svou filozofií lásky ke slovu a s přesvědčením, že jednání je buď jednáním slovem, nebo není vůbec, uvedli Medvídci své hry v jazyce místních domorodců.

Poincarého domněnka tvrdící, že každý jednoduše souvislý trojrozměrný povrch je ekvivalentní povrchu čtyřrozměrné koule, patřila k sedmi matematickým problémům tisíciletí [Millennium Prize Problems], které v roce 2000 vyhlásil Clayův matematický institut. Vzдорovala důkazům téměř sto let, až její platnost v roce 2002 dokázal ruský matematik Grigorij Perelman, jenž odmítl vysokou finanční odměnu slovy: „Vím, jak ovládat vesmír. Tak mi řekněte, proč bych se měl hnát za milionem?!“ To je v podstatě i příběh divadelní hry Poincarého domněnka. Hra se nesnaží divákům objasnit podstatu Poincarého přínosu k topologii, i když i tento pokus v textu zazní, ale je zřejmě balancováním mezi okouzlením matematikou a našimi obavami z ní, světem vědců posledých jejich oborem a povrchností médií, hrou na téma matematika a ženy, matematika a jídlo, matematika a média, respektive konzumní svět kolem [Radmila Hrdinová - Právo]. Poincarého domněnku jako první uvedl Tygr v tísni ve Vile Štvanice.

NEJHODNĚJŠÍ MEDVÍDČI PRAHA

POINCARÉHO DOMNĚNKA

Autor_ Wolfgang Lewinski
Režie_ Daniel Vavřík
Herci_ Ilona Šemrádová, Čeněk Koliáš,
Jan Turner a Miroslav Bludný
Hudba_ David Dousek a Daniel Meier
Scéna_ Akram Staněk
Kosýmy_ Šarko Mirko
Kategorie_ topologická komedie

Budilova divadelní škola formuje všestranné divadelníky. Nabízí studium zájemcům všeho věku zaměřené na hledání, utužování a rozvíjení uměleckého potenciálu. Jako jediná v ČR od roku 2006 uplatňuje metodu Jacques Lecoq [Francie]. Budilovu divadelní školu založila v ČR Vendula Burger, která Mezinárodní divadelní školu Jacques Lecoq vystudovala v 90. letech ještě za Mistrova života. Metoda Jacques Lecoq vede zejména k fyzickému divadelnímu výrazu - jevištní pohyb herce může být autentický v dynamice i gestech. Ovládnuté tělo pak usnadňuje průchod slovům. Škola nabízí mnoho technik pohybu, od tréninků v přírodě, jógy, přes akrobacii až po moderní pantomimu, hereckou přípravu, autorské psaní, loutkaření a mnoho dalšího. Budilova divadelní škola se prezentuje jak vedením seminářů na mnoha festivalech v ČR, tak tvorbou studentů. Objevuje se na festivalech jako jsou Mezi ploty, Loutkářská Chrudim, Jiráskův Hronov, Dětenické divadlovaní, Náš venkov ad.

Představení s jednoduchou zápletkou a prvky strašidelné tragikomedie, mimu a činohry vznikalo jako volná inspirace rozhlasovou hrou Zdeňka Jirotky. Studenti Budilovy divadelní školy měli jedinečnou možnost tvořit ve Svidnici u Dymokur přímo v prostoru, ve kterém se hrálo ochotnické divadlo na počátku 20. století. Vzniklé představení je pokusem o rekonstrukci ochotnických snah tohoto období, včetně hledání způsobu hereckého ztvárnění textu.

BUDILOVA DIVADELNÍ ŠKOLA

TETA JULIE

Autor_volně inspirováno rozhlasovou hrou
Zdeňka Jirotky

Úprava_námět Ondřej Dudek / koncept
a pedagogické vedení Vendula Burger

Režie_pedagogické vedení Vendula Burger

Herci_studenti Budilovy divadelní školy

Hudba_Giacchino Rossini: William Tell,
hororové zvuky

Výtvarník_Vendula Burger
a studenti Budilovy divadelní školy

Kategorie_strašidelná tragikomedie

Divadlo Kolonie vzniklo v roce 2011 a jeho tvorbu lze rozdělit do dvou hlavních proudů – interpretační, textové činoherní inscenace a původní autorské tvorby na hranici experimentu, fyzického a hudebního divadla. Náměty divadlo čerpá z literatury i ze současného společenského dění, zabývá se sociální, politickou a kulturní problematikou, přičemž součástí dramaturgie se stávají i moderní technologie a dialog s předními výtvarníky a hudebníky. Smyslem umění vůbec se divadlo zabývalo v inscenaci Lovci [2012, NoD], módním ikonismem v inscenacích Stíny [2013, Meetfactory] a The Body present [2013, NoD], projevy manipulace zase v kuse Konec Klementajn [2014, Palác Akropolis]. V site-specific pouti v bývalé papírně ve Vraném nad Vltavou [Expression Hurts, 2015] se dotklo problematiky cizinců-uprchlíků a sílícího problému lidstva – nedostatku pitné vody. Systematicky se věnuje textům rakouské dramatičky Elfriede Jelinek [Stíny, Poutník], iniciuje překlady nových her a pořádá scénická čtení (např. O moc krátkých nožičkách Katji Brunner, EK DNZ, 2013). Kolonie také inscenuje pohádky pro nejmenší diváky, většinou interaktivní a s výrazným zaměřením na specifickou sociální skupinu. Od září 2017 bude domovskou scénou Kolonie Divadlo Kolowrat.

„A já si pak myslel, že jsem chybou na této zemi.“ Všichni jsme poutníci, jen někdo jde dobrovolně a někdo ne. Pouť za starověkým rájem, klidem duše a pokojem těla v podobě hudebně performativní inscenace o tabu, strachu a vesmíru pod mikroskopem. Představení vzniklo v rámci rezidenčního programu Nové sítě za podpory DW7 v prostoru Divadla na cucky v Olomouci, s podporou Státního fondu pro kulturu a DAMU Praha.

**KOCOŮŘÍ
INSPIRACE**

KOLONIE

NOMAD

Název_Nomad
Režie_Lucie Ferencová
Hudba_Dominik Gajarský
Vizuál_Michal Kindernay
Kostýmy_Tereza Bartůňková
Hrají_Markéta Dvořáková, Jana Kozubková,
Hamza Nassib

Divadlo Ojebad vzniklo někdy během roku 2005 jako spolčení lidí pohybujících se na stejném pražském gymnáziu s chutí „cosi“ vytvářet. Ve stejném složení 8 lidí působí až na jednu výjimku dodnes. Zprvu se soubor sehrával pomocí improvizčních cvičení, vytvářel různé komponované večery a uváděl školní akce. Poté se přes pásmo Charmsových povídek, autorskou sci-fi hru Jelito a Kopyto a mnoho jednorázových performancí vyprofiloval do dvou dramaturgických směrů, „lehčí“ autorské a „těžší“, založené na dramatizaci literárních textů Ottou Linhartem. V rámci linky Linhartovy nyní Ojebad hrají inscenaci Restaurant na konci vesmíru podle předlohy Douglase Adamse, ale vrcholem této cesty zatím bezpochyby byla hra Praha – Hronov zpáteční na motivy poémy Moskva – Petuški zpáteční Venedikta Vasiljeviče Jerofejeva. Linka autorská pokračovala cestovatelským promítáním fotek Tomáše Hnědého s divadelními dotáčkami Cesta je cíl a nyní se opět vrací se sociální komedií Zmrđcard, situovanou do maloměstského supermarketu.

Majitel maloměstského supermarketu pan Zmrd bojuje nejen s regulemi Evropské unie ohledně foremnosti zeleniny, ale také s věčnou nespokojeností zákazníků. Po opakujících se stížnostech na fronty u pokladen najímá na výpomoc mladou brigádnici Renatu. Čerstvý závan mladé pokladní přivábí také nového zákazníka, IT specialistu Semeráda. Ten se poté den co den vrací do supermarketu nakoupit mraženou zeleninu a při tom podniká neúspěšné pokusy o navázání konverzace. Podaří se mu nakonec Renatu získat? A podaří se zkušenější pokladní paní Hance vysvětlit Renatě všechny nástrahy číhající na pokladně, od stravenek po složité kódy pečiva? Tyto otázky a mnohé další zodpoví svižná sociální komedie s názvem Zmrđcard, jež přenáší mikrosvět maloměstského supermarketu na divadelní scénu.

DIVADLO OJEBAD PRAHA

ZMRDCARD

Autoři _Milan Dedera, Oskar Hulec

Režie _Oskar Hulec a kol.

Herci _Anna Černá, Ivona Kestlová,
Otto Linhart, Alice Boušková, Junna Lanne,
Milan Dedera, Jan Koranda, Oskar Hulec,
Jan Tesař

Kategorie _sociální komedie

Ulyana Pestová a Vojtěch Franců jsou už osm let členové turnovského divadelního souboru při ZUŠ Turnov Kámoš Drámoš, se kterým mají za sebou několik úspěšných představení s účastí na národních přehlídkách. Společně se také věnují psaní poezie a recitaci. Díky rozdílným pohledům na svět spolu tvoří harmonickou dvojici, díky čemuž si jejich okolí myslí, že spolu něco mají, ale nemají, až na vroucí lásku k divadlu, k Aleně Tomášové, jejich morální vůdkyni, a Romaně Zemenové aka Hábě, prototypu endemického druhu diváka.

Představení vznikalo od října minulého roku jako individuální projekt Ulyany a Vojty a je experimentem, kterým se autoři chtěli co nejvíce přiblížit, vcítit se a v neposlední řadě též na vlastní kůži prožít osobnost Toyen. Představení bylo inspirováno hlavně jejími obrazy a pocity, které v obou autorech vyvolávají. Herci pracovali formou okamžité improvizace s různými rekvizitami, materiály a sledovali i vlastní pohyb. Hlavním cílem je zprostředkovat divákovi atmosféru a emoce a na malý okamžik zachytit surrealistickou krásu Toyen.

KÁMOŠ DRÁMOŠ TURNOV

TO-JE-ON

Autoři Ulyana Pestová , Vojtěch Franců
Herci Ulyana Pestová , Vojtěch Franců
Kategorie experiment

Amatérský divadelní soubor KLADINA působí v Kladně již od roku 2010 a stal se nedílnou součástí místní kulturní scény. Jedná se o autorské divadlo, má za sebou úspěšné hry Sborovna, Sklad, Pád rtuť, Kupci, Před [v]odjezdem a Bivak, které nejednou vyprodaly hlediště Kladenského divadélka či Divadla Lampion, o přízeň diváků se však ucházely i za hranicemi Kladna. Neobvyklým představením bylo jistě uvedení Skladu v prostorách dolu Mayrau v rámci Muzejní noci, prozatímním vrcholem pak čtyři vystoupení v pražském Činoherním klubu [Pád rtuť, Sborovna, Kupci a Sklad]. V současné době soubor pracuje na nastudování her Gerontiny a Výslech za Štědrého dne.

„Nenávist bez touhy po pomstě je jako semeno, které spadne na žulu.“ [Honoré de Balzac]

Má však smysl mstít se po tolika letech? A není pomsta sama o sobě nesmyslná? Co však přináší smíření s osudem? Tyto otázky si klade komorní drama Jiřího Homoly, v němž se podíváte do soudní síně, komunistického lágru, ale i na vrcholky Walliských alp. Kladina vás srdečně zve do divadla na novou hru o pomstě, odpuštění a možná i lásce.

KLADINA KLADNO

BIVAK

Autor_Jiří Homola
Úprava_Jiří Homola
Režie_Jiří Homola
Herci_Jana Bolinová, Barbora Černohorská,
Jan Těšík, Robin Tesárek, David Volf,
Petr Sládek, Ondřej Pokoj
Kategorie_drama

Soubor Rendez vous je sedmičlenný a „smíšený“ z dvou chlapců a dívek turnovského gymnázia. Členům je od 14 do 17 let a na co jsme pyšní, pracujeme samostatně. Tedy až do té doby, dokud nepřijde paní profesorka „zkouknout“, co máme vymyšlené. Pracujeme formou improvizací, snažíme se na tématech nalézt něco svého a vnést do nich něco nového. Soubor existuje dva roky, ovšem jeho složení se mění. Na gymnáziu sice před časem existoval dramatický kroužek, ovšem s lidmi bohužel odešel i on. Nám se ho povedlo v loni vzkřísit. Po loňském debutu na Turnovském Štčku s komedií z prostředí amazonské džungle, kde byl soubor oceněn, jsme se letos rozhodli pro citlivé téma holokaustu. Doufáme, že se nám podaří nesdělít ho černobíle a v patosu, jak se to bohužel občas stane. Všichni v souboru mají předchozí herecké zkušenosti – někteří se divadlu věnují od malička. Ať už v turnovské ZUŠ nebo jinde. Chceme si vždy prkna, co znamenají svět, hlavně užít a pokud možno i předat určité poselství...

Děj představení Poslední vlak se odehrává v pohnuté době. V době protektorátu Čechy a Morava. Hlavní hrdinka se jmenuje Hana, je jí 14 let a je docela obyčejná dívka. Ráda čte, píše svůj deník a také zpívá ve sboru. A v něm zpívá tak dobře, že bude vybrána do vedlejší role v jednom z pražských divadel. Na premiéru pilně trénuje. Ovšem pak do toho vstoupí nešťastný červen a na území Protektorátu začínají platit Norimberské zákony. Přestože rodina nepatří k ortodoxním Židům a spíše se asimilovali [až na některé tradice a svátky], bude především pro malou Hanu/Hanuku svět, na který nahlíží skrz Davidovu hvězdu ne úplně tak barevný, jako předtím... Příběh pokračuje. Doba nekompromisně plyne dál... V Protektorátu převládají nesnášenlivé postoje a tak se rodina po dlouhém přemítání rozhodne využít nabídky jistého sira Wintona a Hana odjede vlakem do Anglie. Krátce po jejím odjezdu vypukne na počátku září válka...

RENDEZ VOUS TURNOV

POSLEDNÍ VLAK

Autoři_soubor

Úprava_soubor, Mgr. Lucie Kunstová,
Mgr. et Bc. Lenka Křížová

Režie_soubor

Herci_Veronika Rubášová, Nicol Laurinová,
Eliška Chytková, Pavlína Pacáková, Jan Bašta,
Terezie Zahrádková, Vojtěch Franců

Hudba_lidové písně

Výtvarník_souborová práce

Kategorie_drama

JANA KUBÁNKOVÁ

DĚTSKÁ DÍLNA

Jana je profesionální houslistka. Vystudovala umění na školách v Čechách a USA a s houslemi procestovala svět a jeho koncertní pódia. Ve svých dvaceti letech usedla do České filharmonie. Zde začala tvořit mnoho hudebních programů a kreativních dílen pro děti.

Ve svých programech vytváří dětem prostor pro svébytné umělecké a emocionální vyjádření.

V dílně se dělá, a tak i my budeme dělat. Co budeme dělat? Pohrajeme si s hudbou, barvami a pohybem. Budeme si hrát s vlastní fantazií a možná si i trochu zazlobíme. Když budeme dost odvážní, třeba si nakonec vytvoříme i vlastní malé divadélko!

Kreativní dětská dílna je určena dětem ve věku od 5 do 9 let.

Hudební asistence: Martin Hybler

**PRŮMYSLOVÉ VĚTRÁNÍ S REKUPERACÍ TEPLA
REGULACE PRŮTOKU ODPADNÍCH VOD
CNC ZPRACOVÁNÍ PLECHŮ / PRÁŠKOVACÍ LAKOVNA**

Husa 28, 463 44 Paceřice, Česká republika
+420 482 464 611 / info@rekuper.cz
www.rekuper.cz

**VÝROBA LISOVANÝCH, OBRÁBĚNÝCH A SVAŘOVANÝCH DÍLŮ A SESTAV
PRO AUTOMOBILOVÝ PRŮMYSL**

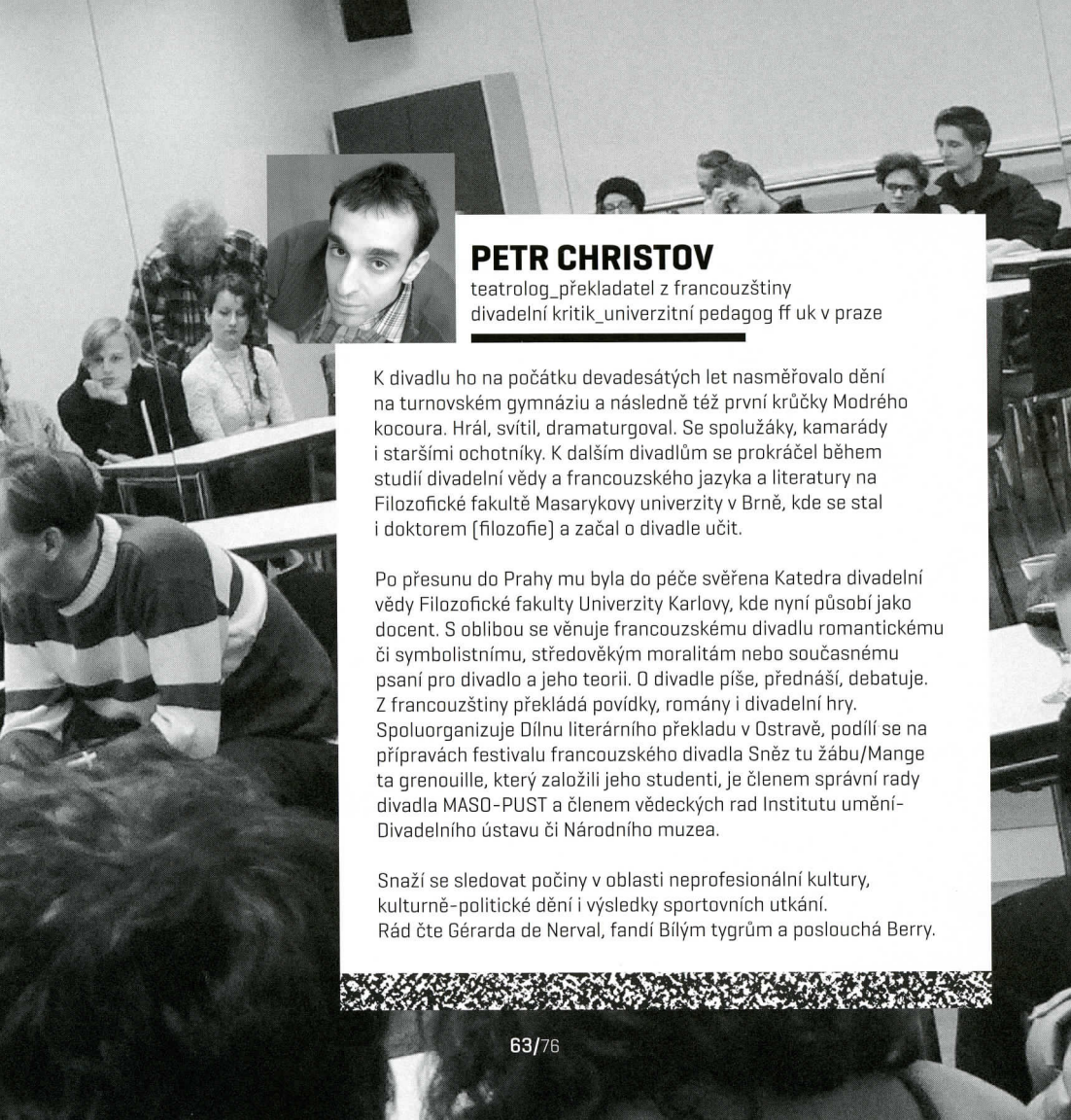
Závod Doubí
Doubí 44, 463 45 Čtveřín, Česká Republika

Závod Ralsko
Kuřívody 618, 47124 Ralsko, Česká Republika

www.kvfinal.cz

POROTA FESTIVALU

PETR CHRISTOV

teatolog_překladatel z francouzštiny
divadelní kritik_univerzitní pedagog ff uk v praze

K divadlu ho na počátku devadesátých let nasměrovalo dění na turnovském gymnáziu a následně též první krůčky Modrého koca. Hrál, svítil, dramaturgoval. Se spolužáky, kamarády i staršími ochotníky. K dalším divadlům se prokrácel během studií divadelní vědy a francouzského jazyka a literatury na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně, kde se stal i doktorem (filozofie) a začal o divadle učit.

Po přesunu do Prahy mu byla do péče svěřena Katedra divadelní vědy Filozofické fakulty Univerzity Karlovy, kde nyní působí jako docent. S oblibou se věnuje francouzskému divadlu romantickému či symbolistnímu, středověkým moralitám nebo současnému psaní pro divadlo a jeho teorii. O divadle píše, přednáší, debatuje. Z francouzštiny překládá povídky, romány i divadelní hry. Spoluorganizuje Dílnu literárního překladu v Ostravě, podílí se na přípravách festivalu francouzského divadla Sněz tu žábu/Mange ta grenouille, který založili jeho studenti, je členem správní rady divadla MASO-PUST a členem vědeckých rad Institutu umění-Divadelního ústavu či Národního muzea.

Snaží se sledovat počiny v oblasti neprofesionální kultury, kulturně-politické dění i výsledky sportovních utkání. Rád čte Gérarda de Nerval, fandí Bílým tygrům a poslouchá Berry.

MICHAL SAMIR

filmový režisér_scénarista
producent

Michal Samir je režisér, scénárista a producent původem z České republiky, ale od svých 18 let žije v Londýně. Tam vystudoval režii na prestižní Drama Centre London se zaměřením na průpravu herců pod vedením Jamese Kempa.

Po ukončení školy v roce 2010 Michal pracoval jako herecký supervízor na debutovém filmu Matěje Chlupáčka „Bez Doteku“. Poté napsal a režíroval svůj první celovečerní film „Hany“, který je natočen zdánlivě v jednom záběru bez jediného střihu. „Hany“ bylo uvedeno v kinech a získalo několik prestižních ocenění na zahraničních festivalech.

Michal poté napsal scénář k celovečernímu filmu „Polednice“, který koprodukovala HBO a hlavní roli ztvárnila Aňa Geislerová. Michal je u tohoto filmu uveden také jako spolurežisér. Nyní ve své produkci Room One Films v Londýně připravuje svůj další, tentokrát britský celovečerní film, který by se měl začít natáčet koncem roku 2017.

JAROSLAV STUHLÍK

divadelní režisér _ publicista
dramaturg filmové společnosti CinemArt

Na počátku devadesátých let studoval divadelní režii na DAMU Praha. V hektických devadesátých letech se začal zabývat amatérským divadlem. S několika kolegy a kamarády především z turnovského gymnázia vytvořil postupně několik divadelních inscenací, z nichž asi nejzásadnější byla Dvě království [adaptace aktovky Fráňi Šrámka] a poněkud nedoceněná Fando a Lis od Fernanda Arrabala. Na konci devadesátých let vedl redakci festivalového zpravodaje Loutkářských Chrudimí.

Divadelní přehlídky jako porotce objíždí od roku 1995, Modrý kocour byl shodou okolností jeho první přehlídka v nové roli. Dlouhou dobu byl členem odborné rady NIPDS-ARTAMA. V nultých letech také vystudoval kulturologii na FF UK. Věnoval se také novinářně a několik let přednášel na VŠEM Praha. V roce 2014 měl premiéru celovečerní film Hany, na kterém spolupracoval jako dramaturg, a který posléze získal významná filmová ocenění. Momentálně se podílí na vývoji několika filmových a televizních titulů.

Je vášnivý čtenář a má rád matematiku, ekonomii, historii a hlavně kulturní antropologii. Umí být typickým kavárenským povalečem, ale stejně tak má rád sport, snad s výjimkou kolové. Nedělní dopoledne obvykle tráví na sběratelských burzách a probírá se veteší všeho druhu. Po letech se vrátil k ušlechtilému koníčku v podobě sbírání známek.

MARIO KUBAŠ

_ředitel festivalu

Mario Kubaš je manažer, jachtař, podnikatel a univerzitní pedagog.

Herectví se začal věnovat na gymnáziu a pod vedením Petra Hakena se postupně dohrál ke slovům Jana Čísaře: „Pane kolego, měl byste jít na DAMU.“ Stalo se tak v Úpici v roce 1998. Tak tam šel, vzali ho a zase odevzali. Přestěhoval se proto na rok do Prostějova za divadlem Hromadná procházka.

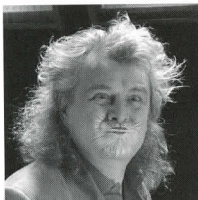
Zlákán však byl poté Filozofickou fakultou Masarykovy univerzity v Brně, kde studoval uměnovědy, estetiku a religionistiku, pak zpět Praha žurnalistika, pak pařížská Sciences-Po kulturní management, pak doktorát na Univerzitě Karlově. Během studií hrál v bezmála deseti filmech [mj. Děvčátko, Pusinky, U mě dobrý], za roli Karla v Děvčátku dostal cenu za nejlepší mužský herecký výkon na mezinárodním filmovém festivalu v Soluni.

V letech 2009 – 2014 působil v kulturní redakci České televize jako redaktor, editor a moderátor. V současnosti přednáší na arts managementu VŠE kulturní management, média a ekonomiku kultury. Stal se stipendistou programu vlády Spojených států amerických zaměřeného na studium americké kultury a společnosti, americký velvyslanec jej u sebe doma jmenoval čestným ambasadorem Fulbrightova stipendia.

Mario je spoluzakladatelem e-learningového portálu www.culturematters.cz.

Rád se nerušeně prochází, poslouchá Mahlera, Janáčka, Zelenku, hraje šachy a snaží se dočíst Muže bez vlastností. Je milovníkem jachtingu a moře, na kterém každoročně tráví 2-3 měsíce. Jako kapitán a admirál pořádá pro kulturní a kreativní šílence všeho druhu Arts jachtu – flotilové plavby po Středozezemním moři a všech jeho zákoutích.

ORGANIZAČNÍ TÝM

PETR HAKEN

_dramaturg a zakladatel festivalu

Petr Haken je divadelní herec, režisér, politik a zakladatel Modrého kocoura.

Na prknech se poprvé objevil v inscenacích svého otce v sedmdesátých letech. Vážně začal brát divadlo v osmdesátých, kdy spolupracoval s režisérem Otto Liškou a rozhodl se pro profesionální divadlo. Po revoluci se vrátil do školství a založil Turnovské divadelní studio. Z něj vyšlo mnoho absolventů, kteří se zabývají divadlem dodnes, amatérsky a někteří i profesionálně. Později absolvoval režijní a dramaturgickou školu u prof. Císaře, velký vliv na něj měl ruský režisér Sergej Fedotov, jehož seminářů se několikrát zúčastnil. V roce 1996 uspořádal první ročník Kocoura, který po dvaceti letech předal do rukou svých žáků.

Ve svém hereckém a režijním životě hrál nebo režíroval dohromady přes sto inscenací. Mnohé z nich se objevily na národních i mezinárodních přehlídkách u nás i v zahraničí. Ve svém sklepním prostoru nalezl dobrou kořalku a na kole už jezdí méně než dřív.

KATEŘINA DOUBRAVOVÁ

_PR a marketingová ředitelka festivalu

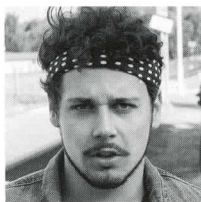
Kateřina Doubravová pochází z Jirkova u Chomutova.

V Mostě vystudovala obchodní akademii a ihned po maturitě se odstěhovala z hnědouhelné pánve přímo do srdce Českého ráje, kde zapustila kořeny. V Turnově pracovala na městském úřadě jako sekretářka starosty, kulturní a sportovní referentka a nakonec jako tisková mluvčí a koordinátorka projektu Zdravé město. Průběžně to prokládala mateřskou dovolenou.

Ve volném čase se začala věnovat amatérskému divadlu, účastnila se několika divadelních seminářů pod vedením ruského režiséra Sergeje Fedotova. Nacestovala přes 20 tisíc km stopem, učarovala jí jižní Francie. V roce 2006 spolu s třemi kamarádkami založila úspěšný divadelní soubor Nakafráno, který se věnuje autorské tvorbě. A Nakafráno - to je radost! Také si velmi užívá členství v bizarním uskupení Asthmatic philharmonic orchestra. Předloni si s rodinkou pořídila karavan, loni Mercedes a už se nemůže dočkat, až začnou výletovat! Ráda čte, toulá se přírodou a v létě chodí bosa.

Jo a doma má pravou nefalšovanou modrou kočku!

ORGANIZAČNÍ TÝM

JAN HÁJÍČEK

_kreativec festivalu

Jan Hájíček je milovník kultury ve všech možných formách, studuje obor arts management na Vysoké škole ekonomické v Praze.

Pochází však z Ostravy, z kraje razovitého, na který nedá dopustit, obzvlášť co se hudební scény týká. Ještě při studiu na gymnáziu spoluzaložil dodnes úspěšně fungující hudební mini-festival Indie Sessions zaměřený na českou a středoevropskou nezávislou scénu. Letos v létě plánuje s tímto projektem objet i další města České republiky.

Během studií na gymnáziu se také začal zajímat o grafický design, v tomto oboru se dodnes nepřetržitě sebevzdělává a rád objevuje nové možnosti. Spolu se svými kamarády, také vysokoškolskými studenty, stojí za pouličními oslavami státního svátku 17. listopadu Díky, že můžem – Korzo Národní, kde plní roli hudebního dramaturga. Od letoška se produkčně a dramaturgicky podílí na fungování pražského letního kulturního klubu Tiskárna na vzduchu. Přes léto také tráví spoustu času na festivalech, ať už třeba jako stage manager, nebo návštěvník užívající si letní pohodu. Od loňska dává Modrému kocourovi novou tvář v podobě loga, plakátů, katalogu a tak dále.

Poslech hudby je jeho každodenní činnost, bez které si život představit už nedovede a je velmi rád, že vesměs není omezován žánry [electro swing však nesnese]. Ve volném čase se z něj stává vášnivý kuchař bojující za autenticitu jídel světových kuchyní. Miluje moře. A Nicka Cavea.

JIŘÍ BAGR VLASÁK

_web a sociální média

Jiří Bagr Vlasák je ilustrátor, grafik a webdesigner.

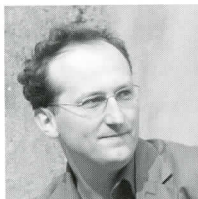
Studoval na turnovském gymnáziu, kde pod režijním vedením Petra Hakena poprvé okusil herectví a hrál v několika představeních, také na prvních ročnících Modrého kocoura.

Po gymnáziu studoval ilustraci na VŠUP v Praze v atelieru Jiřího Šalamouna. Potom se živil jako grafik v Praze, sloužil v civilní službě v Turnově a potom znovu studoval, tentokrát v Brně na FF Masarykovy univerzity obor teorie interaktivních médií.

Po studiích zakotvil na chvíli pracovně v Praze, pak ho osud zavál zpátky do Turnova, kde pracoval mimo jiné jako projektový manažer pro neziskovou organizaci Geopark Český ráj a stal se certifikovaným průvodcem v geoturismu. Nyní opět žije a pracuje jako grafik a webdesigner v Praze, přesto stále srdcem zůstává v srdci Českého ráje a rád se tam vrací za rodinou a přáteli a krásami tamní přírody i kultury.

Na festivalu Modrý kocour zpočátku hrál ještě jako student a člen Turnovského divadelního studia, také několik let vytvářel festivalovou grafiku – vizuál maskota festivalu, plakáty, letáky a brožurky s programem – a nyní spravuje facebookový profil a webové stránky Modrého kocoura.

ORGANIZAČNÍ TÝM

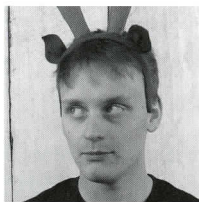
MARTIN HYBLER

_umělecký vedoucí Asthmatic Philharmonic Orchestra

Profesionální hudební skladatel, aranžér, dirigent a klavírista

Absolvoval skladbu a dirigování na Pražské konzervatoři. V roce 2009 se stal doktorandem v oboru skladba na HAMU v Praze, kde obhájil a publikoval teoretickou disertační práci o orchestraci – Dechové nástroje moderního symfonického orchestru. Během studií si odskočil rozšířit obzor na půlroční stáž do Hamburku na skvělou Hochschule für Musik und Theater a na věhlasné mezinárodní letní kompoziční kurzy [ISA Prag, Wien, Budapest] do rakouského Mürzzuschlagu.

Interpretačně se Martin Hybler profiluje jako dirigent orchestrálních i sborových koncertů. Vystupuje rovněž jako klavírní improvizátor a doprovodce při nejrůznějších příležitostech. Jako turnovský rodák se stará o kulturní rozvoj svého regionu. Vede sbor Carmina při ZUŠ, Turnovské orchestrální sdružení, dlouhodobě spolupracuje se sborem Musica Fortuna. Je zakladatelem a uměleckým šéfem svěbytného hudebního tělesa Asthmatic Philharmonic Orchestra, složeného z kreativních osobností Turnovska.

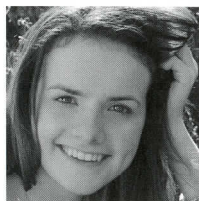
VOJTĚCH KUNETKA

_produkční festivalu

Vojtěch Kunetka se narodil se v Turnově, nyní žije v Praze. Divadlu je někdy blíž a někdy dál.

Úplně nejdřív ho máma brala na zkoušky Čmukařů, protože ho neměl kdo hlídat. Líbilo se mu to. Na gymnáziu pracoval v divadelním baru a několika místním divadlům dělal technika. Sem tam si jako záskok i zahrál. Poté odešel do Prahy studovat vysokou školu, kterou nedokončil. S divadlem se přestal stýkat, ale Modrý kocour mu to rozmluvil.

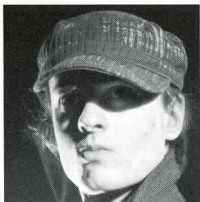
Má rád běh, vrtání polic a hudbu.

KRISTINA HAKENOVÁ

_produkční festivalu

Kristina Hakenová se na prknech poprvé objevila již jako zárodek v maminčině bříšku a divadelní nadšení ji neopouští. Nejdříve hrála pod taktovkou tatínka ve studentském souboru při gymnáziu a dnes je již právoplatným členem Turnovského divadelního studia. Mimo divadla se věnuje sportu, hudbě a skautingu.

MARTIN ŠPETLÍK

_technická supervize festivalu

Je osvětlovačem už od gymnaziálních let, kdy mu dal mistr Haken v Turnově poprvé přičichnout ke kumštu. Pro absenci hereckého talentu se z jeviště brzy přesunul na opačnou stranu reflektoru, kde přes drobnou koketerii se studiem architektury zůstal dodnes.

Po angažmá v kamenných divadlech (Dejvické a Švandovo) odešel v roce 2007 na volnou nohu a stal se zakládajícím členem divadelních skupin Tantehorse a Spitfire Company. Od té doby si posvítíl na široké spektrum žánrů – na taneční a fyzické divadlo, na činohru, site-specific, muzikály i na operu.

S nájezdními tlupami kočovných umělců procestoval většinu světa – od Kapského Města po Reykjavík, od Chicaga po Kalkatu a nevynechal ani Brno. V současnosti pracuje pro národní divadla pražská, brněnská i ostravská jako námezdný světelný designér. Totéž udělá i pro leccjaké zpyované divadelníky, když náhodou zbude čas.

V roce 2013 na něj přišla řada a získal na taneční platformě cenu Světelný design roku. Každé léto se stává technickým manažerem divadelního festivalu Nultý bod a poté dva týdny spí. Založil a organizuje olympiádu divadelních techniků Backstage Battles.

Mimo všechnu tu tvrdou práci se věnuje i lektorské činnosti v rámci Institutu světelného designu i mimo něj – učil v Berlíně mimy svítit na jiné mimy, učil v rezervaci Wikwemikong indiánky svítit na indiány a učil i na Hronově, jak odborně zhasnout.

V Praze na DAMU si otevřel kavárnu KAFE DAMU a po večerech tam zájemcům nalévá kořalku. Umí jezdit na kole.

Ď

MODRÝ KOCOUR DĚKUJE

v abecedním pořadí:

Mojmírovi Babáčkovi, že byl zamyšlenou tváří kampaně,
starostovi města Turnova Tomáši Hockemu, že festivalu věří a převzal nad ním záštitu,
Petrovi Hakenovi, že stvořil Modrého kocoura,
Martinovi Hyblerovi, Janě Kubánkové
a **Asthmatic Philharmonic Orchestra** za rozeznění Modrého kocoura,
Kateřině Doubravové za to, že se stala úžasnou organizační kočkou,
Pavlovi Charouzkovi za focení kampaně a vydatnou mediální podporu ve městě Turnově,
Ireně Kobosilové, že její krása a úspěchy osvětlily naši kampaň,
Pavle Kohoutkové z hotelu Korunní princ za ubytování našich předních hostů,
mému milovanému otci **Rudolfovi Kubašovi**, který věří tomu,
co dělám a festival nejen finančně podporuje,
Haně Maierové, že Modrého kocoura věrně podporuje,
Zuzaně Malcové, vysoké představitelce Ministerstva kultury, že má se mnou trpělivost,
Josefu Mohelskému z Rekuper s.r.o., že finančně podpořil Modrého kocoura,
Danielu Pernerovi, že finančně podpořil Modrého kocoura,
Davidovi Peškovi za vstřícnou náruč KCT,
Davidovi Svobodovi z Unipress s.r.o. za podporu tisku katalogu, který máte právě v rukou,
Pavlovi Šilhánovi, že byl uměleckou tváří kampaně,
Oldřichovi Vlčkovi, že finančně podpořil Modrého kocoura,
Daniele Weissové za laskavou náruč KCT
a v neposlední řadě **organizačnímu týmu**, bez kterého by nebylo Modrého kocoura.

PARTNEŘI FESTIVALU

partner tisku:
TISKÁRNA
UNIpress
TURNOV

22. ročník divadelní festival_turnov
21/2_26/2_2017

děkujeme.